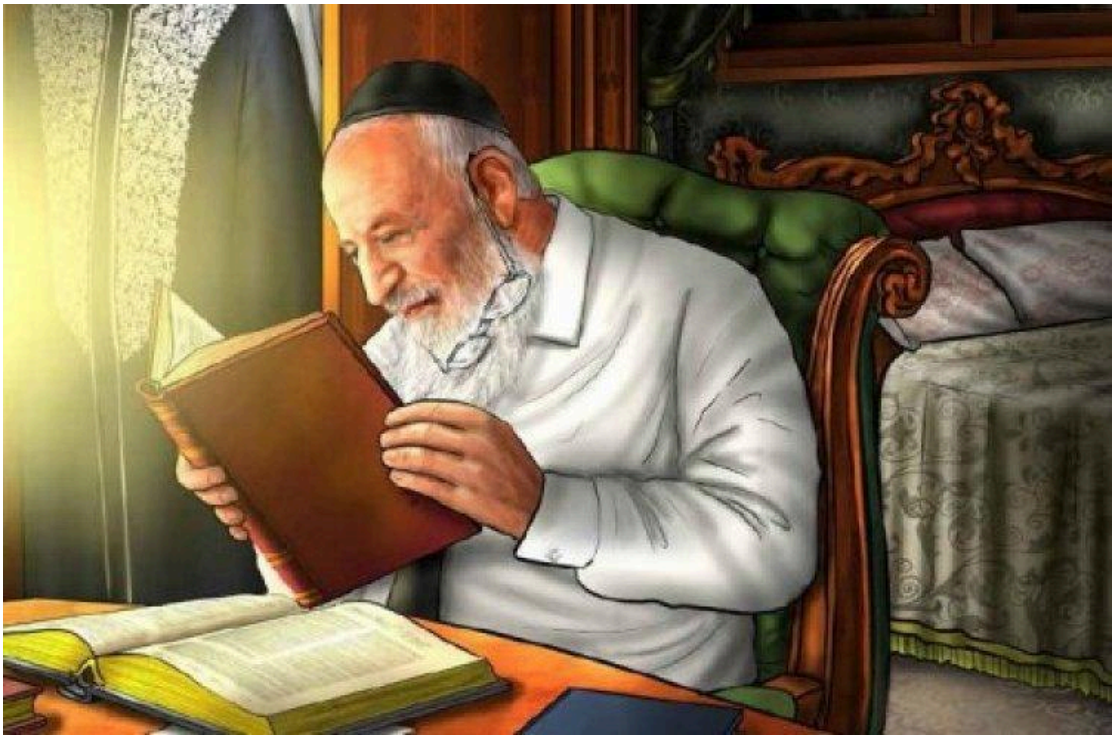
חֲמִשִּׁים דַּפֵּי גְּמָרָא בְּטִיסָה אַחַת

זְמַן קָצָר לְאַחַר שֶׁנִּתְמַנָּה לְשַׁמֵּשׁ כְּמַזְכִּירוֹ שֶׁל הָרַב, מָצָא עַצְמוֹ הָרַב שְׁמוּאֵל זַעֲפָרָנִי מִתְלַוֶּה אֶל הָרַב לְטִיסָה לְצָרְפַת, לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ תּוֹרָה שֶׁנֶּעֱרַךְ בְּלָה-בּוֹרֶךְ'ה.

ר' שְׁמוּאֵל הִתְיַשֵּׁב בַּמָּטוֹס לְצִדּוֹ שֶׁל הָרַב וְהוֹצִיא מִתִּיקוֹ מַסֶּכֶת בָּבָא בַּתְרָא. מִזָּוִית עֵינוֹ קָלַט כִּי הָרַב פּוֹתֵחַ מַסֶּכֶת בְּכוֹרוֹת וְשׁוֹקֵעַ בָּהּ בְּעִיּוּן, גְּמָרָא עִם פֵּרוּשׁ רַשְׁ"י וְ'תּוֹסְפוֹת'.

שְׁעָתַיִם חָלְפוּ, וְר' שְׁמוּאֵל, נִרְגָּשׁ מֵהַטִּיסָה, אָחַז עֲדַיִן בַּדַּף הָרִאשׁוֹן. כַּאֲשֶׁר הֵצִיץ לָרֶגַע אֶל עֵבֶר הַגְּמָרָא שֶׁל הָרַב, רָאָה כִּי הָרַב אוֹחֵז כְּבָר בְּדַף כ"ח, כְּשֶׁאָבָעוֹ רָצָה עַל פְּנֵי הַשּׁוּרוֹת, גְּמָרָא, רַשְׁ"י וְ'תּוֹסְפוֹת'...

וּלְפֶתַע פָּנָה אֵלָיו הָרַב: "ר' שְׁמוּאֵל, יֵשׁ לִי קֻשְׁיָה עַל דִּבְרֵי הַגְּמָרָא כָּאן. אוּלָם מִכֵּיוָן שֶׁאַתָּה לוֹמֵד מַסֶּכֶת אַחֶרֶת, הַנַּח לִי לִפְרֹשׁ בְּפָנֶיךָ אֶת כָּל הַסּוּגְיָה".

הָרַב שָׁטַח אֶת קֻשְׁיָתוֹ, וְר' שְׁמוּאֵל נִטָּה לְתָרֵץ תֵּרוּצִים שׁוֹנִים. הָרַב דָּחָה אוֹתָם בָּזֶה אַחַר זֶה, וְר' שְׁמוּאֵל בִּקֵּשׁ לָדַעַת: "אִם כָּךְ, מַהוּ הַתֵּרוּץ?!"

"אַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁשָּׁאַלְתִּי אוֹתְךָ סְתָם?" אָמַר הָרַב בַּעֲנָוָה, "אֵין לִי תֵּרוּץ!"

הָרַב שָׁקַע שׁוּב בְּתוֹךְ הַגְּמָרָא, וְעַד סוֹף הַטִּיסָה, שֶׁאָרְכָה פָּחוֹת מֵחֲמֵשׁ שָׁעוֹת, הִסְפִּיק הָרַב לְסַיֵּם כַּחֲמִשִּׁים דַּפֵּי גְּמָרָא!

לְאַחַר הַנְּחִיתָה בְּצָרְפַת, הֵחֵל הָרַב מִיָּד בְּסִדְרַת שִׁעוּרִים וְהַרְצָאוֹת, שֶׁנִּמְשְׁכָה עַד חֲצוֹת הַלַּיְלָה. לְאַחַר חֲצוֹת הִגִּיעוּ הָרַב וְר' שְׁמוּאֵל לַמָּלוֹן, וְהָרַב פָּנָה לִישֹׁן בְּחַדְרוֹ, כַּאֲשֶׁר בְּכַוָּנָתוֹ לָקוּם בְּשָׁעָה שָׁלֹשׁ וְחֵצִי, לְהִתְאַרְגֵּן לִתְפִלַּת הָנֵץ...

אוּלָם בְּשָׁעָה שָׁלֹשׁ וְחֵצִי, כַּאֲשֶׁר נִכְנַס ר' שְׁמוּאֵל לְהָעִיר אֶת הָרַב, נִדְהַם לִרְאוֹת אֶת הַמִּטָּה מֻצַּעַת כְּפִי שֶׁהָיְתָה בָּעֶרֶב, וְאֶת הָרַב יוֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא, שָׁקוּעַ בְּמַסֶּכֶת בְּכוֹרוֹת...

הָרַב פָּנָה לִתְפִלַּת הָנֵץ, וּלְאַחַר מִכֵּן הִמְשִׁיךְ לְעוֹד יוֹם שֶׁל שִׁעוּרִים וְהַרְצָאוֹת, לְלֹא דַּקָּה שֶׁל שֵׁנָה אוֹ מְנוּחָה. בִּשְׁעַת עֶרֶב עָלוּ הָרַב וּמְלַוֵּהוּ עַל הַמָּטוֹס שֶׁהֶחֱזִיר אוֹתָם אַרְצָה, וּלְאַחַר הַנְּחִיתָה לָקַח הָרַב מוֹנִית מִשְׁדֵה הַתְּעוּפָה לִירוּשָׁלַיִם.

ר' שְׁמוּאֵל, שֶׁהִתְגּוֹרֵר בְּאוֹתָהּ תְּקוּפָה בַּחֲדֵרָה, הִמְתִּין לָאוֹטוֹבּוּס, שֶׁיִּקָּחֵהוּ לְבֵיתוֹ. אַךְ הִנֵּה, לְאַחַר כְּרֶבַע שָׁעָה, הִבְחִין ר' שְׁמוּאֵל בַּמּוֹנִית שֶׁל הָרַב, נֶעֱצֶרֶת לְיָדוֹ.

הָרַב קָרָא לוֹ לְהִכָּנֵס וְאָמַר לוֹ בְּחִיּוּךְ: "זוֹכֵר אֶת הַקֻּשְׁיָה שֶׁדִּבַּרְנוּ עָלֶיהָ אֶתְמוֹל בַּטִּיסָה? הָרֶגַע מָצָאתִי לָהּ תֵּרוּץ..."